

Novice 1855 (XIII) 228. — J. Klobč v dopisu iz okolice Zaplaskke na
Dolenškem v indirektnem govoru pripoveduje, katerega sem jaz (Hr.)
v direktnem preložil, to-le:

O devici Mariji Zaplaskki.

523/102

Ko so Turki — pripoveduje pripovedka — nad Kranje planje, so ti
v goro na Zaplaski zberali, kjer so jih Turki od vseh strani stiskali.
Njih veliki bridkosti pridružila se je tudi kuga in jih morila
kaj muke. Nti navlogi so se k Mariji prečisti devici obrnili
nje porobno na hrast obesili in jo pomoči prosili. Njih pro-
nja ni ostala brez uspeha, ne samo glede kuge, temuč tudi turška
druhal je sama od sebe zapustila te kraj. V zahvalo so spleli
materi božji utico okoli prodobe, katero je o ponočnem času
Marija se svojo branbo med njimi prebiva. Neradovoljni
o pleteno utico, nedostojno slavi Matere božje, sezidali
so ji na tem mestu Kapelico. Ponočna svetloba je vse od rev
stiskane po deželi sem vabila prorit Mariji pomoči. Da
Tako je neka žena z otrokom na kumu v keonjavi zadušeni
prišla v to Kapelico in dete na svojo veliko neizmerno radost
oživeti videla. To čudo se je tudi po bližnjih deželah, štajarski
in hrvaški, razglasilo in romarjev iz vseh teh krajov sem na jate
vabilo. Celo hrvaški vojaki so leta 1848 na Talijanskem s
Klicon: Pomož Bog i zaplaska Majko božja! srečno naskočili
mesto Trevis. V začetku 19. veka, ko so Francozi praznike
Matere božje zabirali jeli, so ljudi voveli na Zaplaski, ureh od
gubezni do božje porodnice, jo na tem samotnem kolcu častiti.
Ti prekorodni in vedni romarški poti so pobudili cerkveno in de-
želsko pozornost in priredbo, zaketi ta božji pot. Latorej je bila
ta Kapelica dvakrat zaporedoma podeta. Slučaj je pa hotel, da
je najreci zopernik kapele ob času njenega poviranja nevarno zbolel, in
koj naglo poginil bistemu, ki je prejel pogledat, ali je res dopolnjeno
podeje, ki je velilo podeti kapele. Latorej se ni s tem silovitim
/.

početjem nič doseglo, temveč se je zbudila še večja usnema v
romarjih, na tem kraju častiti Devico. -- L. 1848. so na zelenem
kolneu lepo kapelo razidali. Bila je tam svetanost 21. jun. 1855
ko so jo posvetili. Pesem za to slovesnost je opisal Hiesinger,
ji-li kista, ki smo jo v mladosti peli: Sred gozdčičev, vinskih
zvičev? ~